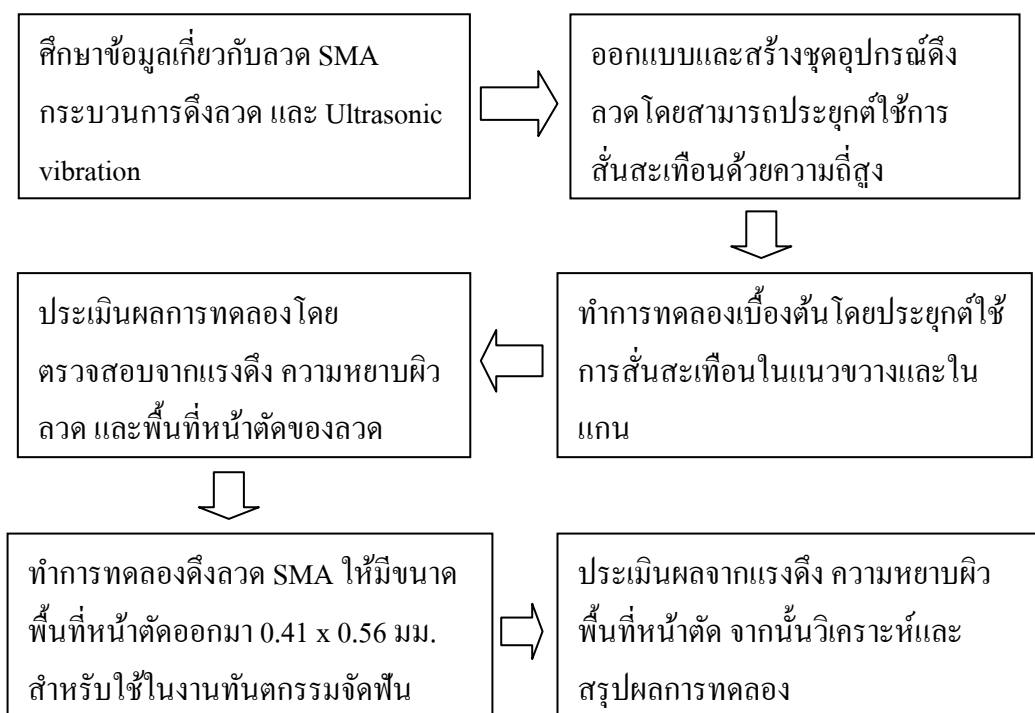

บทที่ 4 วิธีการดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยชุดนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อประยุกต์ใช้การสั่นสะเทือนด้วยความถี่สูงในกระบวนการดึงลวดโลหะผสมจำรูป ซึ่งรูปแบบการสั่นสะเทือนที่ใช้ในการทดลองคือการสั่นสะเทือนในแนวแกน โดยตัวแปรหลักที่ศึกษาคือแรงที่ใช้ในการดึงลวด ความหยาบผิวของลวด และความเที่ยงตรงของลวดว่าจะมีผลต่อลวดหลังดึงผ่านแม่พิมพ์อย่างไร โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองดังต่อไปนี้

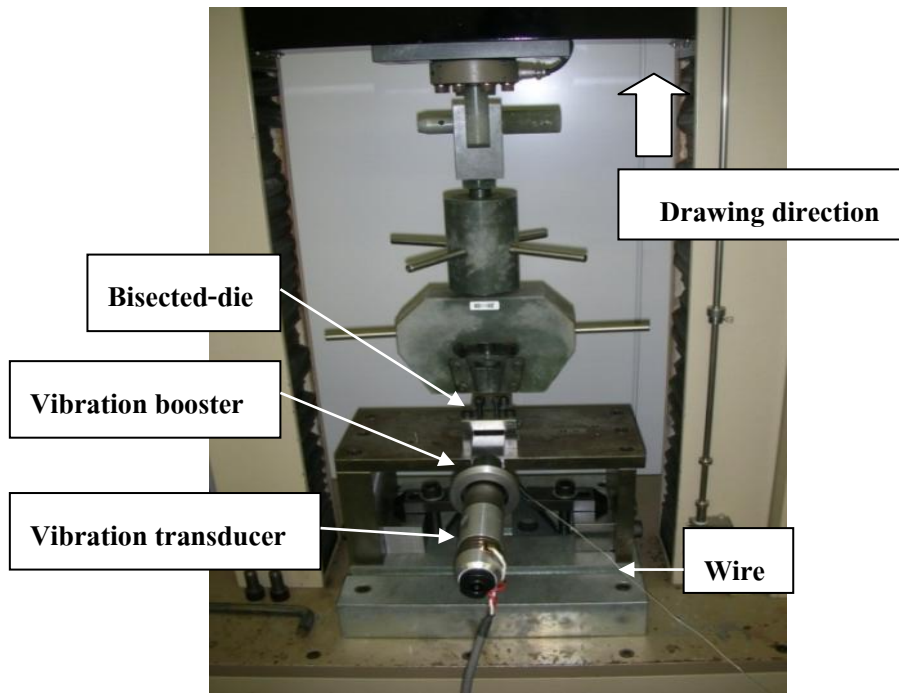
4.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

รูปที่ 4.1 แผนภาพแสดงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

4.1.1 ออกแบบและสร้างเครื่องดึงลวดที่ให้แม่พิมพ์สั่นสะเทือนในแนวขวาง

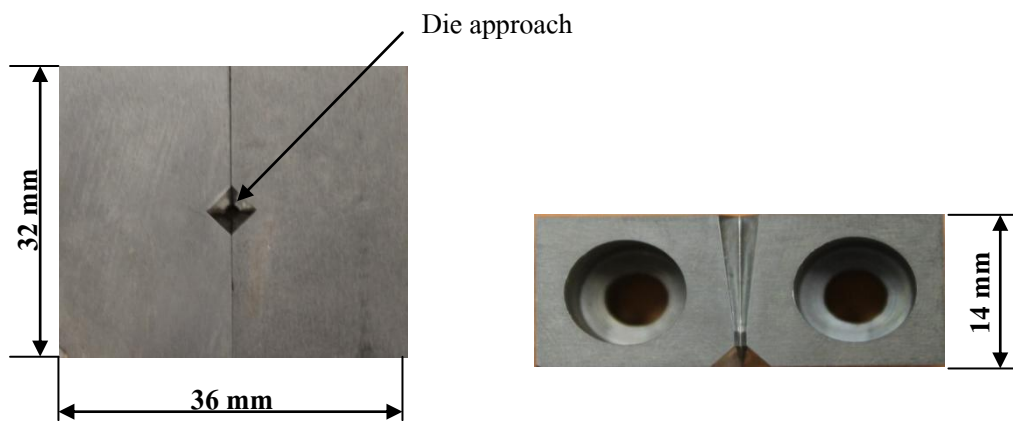
การออกแบบเครื่องจะออกแบบให้สามารถใช้กับเครื่องทดสอบแรงดึง โดยชุดอุปกรณ์ของเครื่องจะใช้สำหรับการสั่นสะเทือนในแนวขวาง โดยแสดงดังรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 ชุดอุปกรณ์ดึงลวดที่ให้แม่พิมพ์สั่นสะเทือนในแนวขวาง

4.1.2 ออกแบบและจัดสร้างแม่พิมพ์สำหรับการสั่นสะเทือนในแนวขวาง

แม่พิมพ์ที่ใช้สำหรับการสั่นสะเทือนในแนวขวางจะมี 1 ตัว แม่พิมพ์จะเป็นแบบ Bisected-die แม่พิมพ์ทำมาจากวัสดุทังสเตนคาร์ไบด์ ครึ่งมุมการไหลแม่พิมพ์ (Semi Angle, α) = 8.5° ระยะกำหนดขนาด (Die Bearing) 2 มิลลิเมตร ขนาดแม่พิมพ์ 32x14 มิลลิเมตร ขนาดรูปร่างในแม่พิมพ์ 0.85x085 มิลลิเมตร

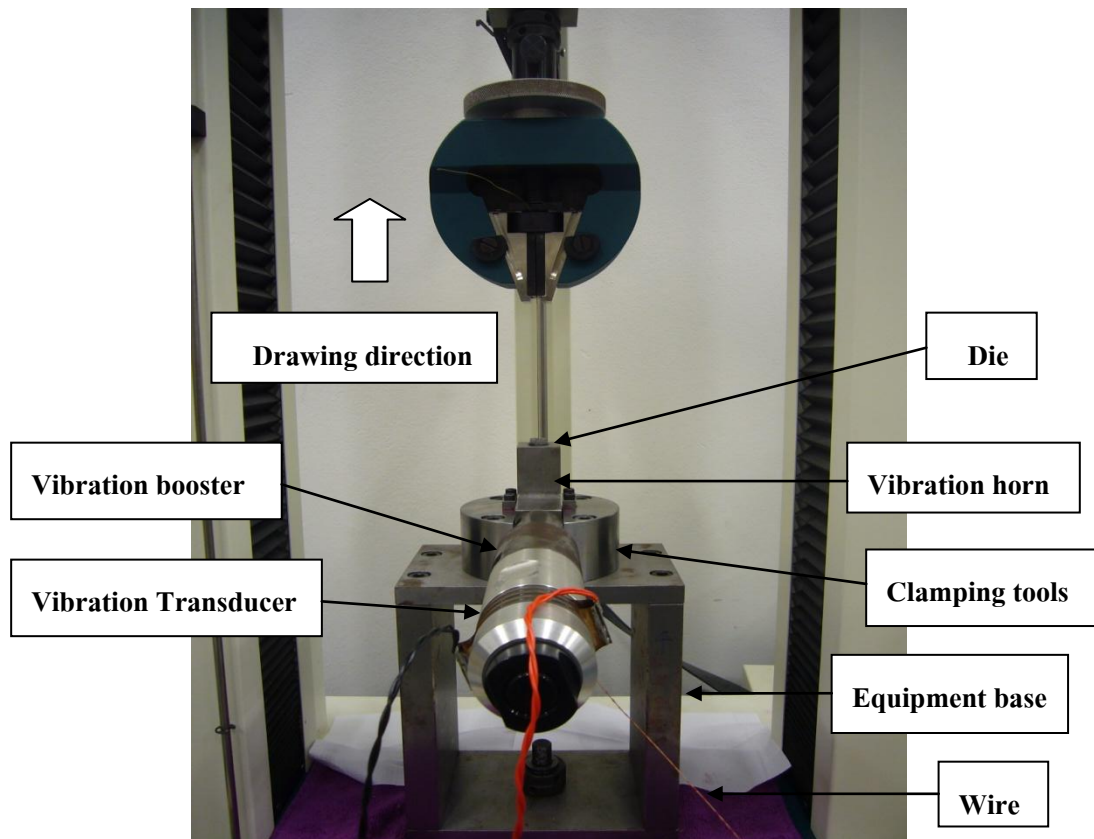
ก). ภาพด้านบนของแม่พิมพ์ Bisected-die

ข). ภาพด้านหน้าของแม่พิมพ์ Bisected-die

รูปที่ 4.3 รูปแม่พิมพ์ดึงลวดที่มีขนาดรูปร่างใน 0.85×0.85 มิลลิเมตร สำหรับสั่นสะเทือนในแนวขวาง

4.1.3 ออกแบบและสร้างเครื่องดึงลวดที่ให้แม่พิมพ์สันสะท้อนในแนวแกน

การออกแบบเครื่องจะออกแบบให้สามารถใช้กับเครื่องทดสอบแรงดึง โดยชุดอุปกรณ์ของเครื่องจะใช้สำหรับการสันสะท้อนในแนวแกนโดยแสดงดังรูปที่ 4.4

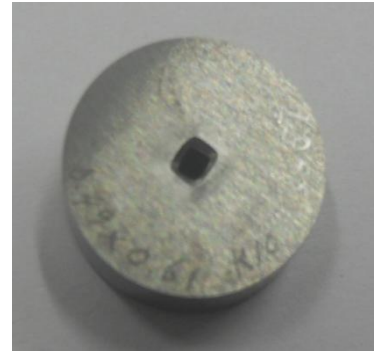
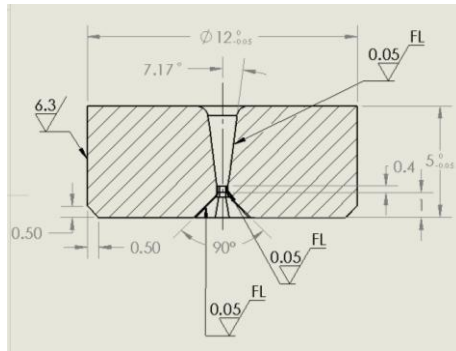
รูปที่ 4.4 ชุดอุปกรณ์ดึงลวดที่ให้แม่พิมพ์สันสะท้อนในแนวแกน

4.1.4 ออกแบบและจัดสร้างแม่พิมพ์สำหรับการสันสะท้อนในแนวแกน

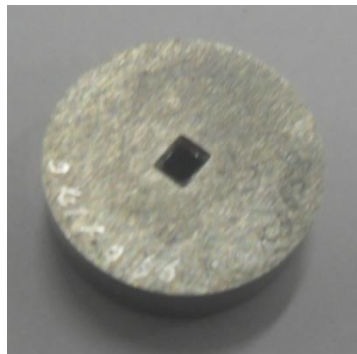
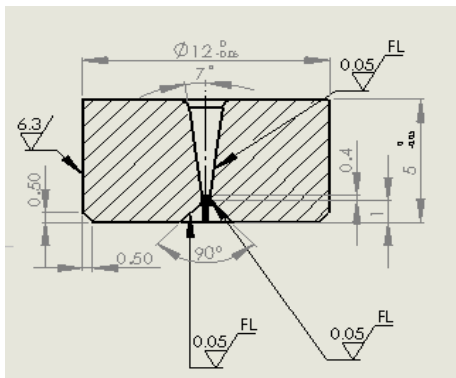
แม่พิมพ์ที่ทำการออกแบบและจัดสร้างจะมี 2 ตัวคือแม่พิมพ์ที่ใช้สำหรับการสันสะท้อนในแนวแกน โดยแม่พิมพ์มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แม่พิมพ์ที่ใช้สำหรับการสันสะท้อนในแนวแกน แม่พิมพ์ทำมาจากวัสดุทังสเตนคาร์ไบด์ เครื่องมืองการไหลแม่พิมพ์ (Semi Angle, α) = 7° ระยะกำหนดขนาด (Die Bearing) 0.4 มิลลิเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางดาอินเสิร์ท (Die Insert) 12x5 มิลลิเมตรแม่พิมพ์ที่ใช้สำหรับการสันสะท้อนในแนวแกนจะใช้ 2 ตัว โดยแต่ละตัวมีรายละเอียดดังนี้

- แม่พิมพ์ตัวแรกมีขนาดรูปร่างในแม่พิมพ์ 0.49×0.61 มิลลิเมตร
- แม่พิมพ์ตัวสองมีขนาดรูปร่างในแม่พิมพ์ 0.41×0.56 มิลลิเมตร

รูปที่ 4.5 ภาพตัดและรูปแม่พิมพ์ดิ่งลวดที่มีขนาดรูปร่างใน 0.49×0.61 มิลลิเมตร สำหรับ
สันสะท้อนในแนวแกน

รูปที่ 4.6 ภาพตัดและรูปแม่พิมพ์ดิ่งลวดที่มีขนาดรูปร่างใน 0.41×0.56 มิลลิเมตร สำหรับ
สันสะท้อนในแนวแกน

วัสดุที่ใช้ในการทำแม่พิมพ์จะคำนึงถึงประสิทธิภาพและสามารถใช้กับการสันสะท้อนด้วยความถี่สูง สำหรับงานวิจัยนี้กำหนดรูปร่างแม่พิมพ์ตามมาตรฐาน W 103 ที่ใช้ในการงานอุตสาหกรรมดิ่งลวดทั่วไป [33] โดยแม่พิมพ์จะเป็นทั้งสแตนคาร์ไบด์ทั้งก่อนไม่ใช่เป็นลักษณะอินเสิร์ตลงในเคสโลหะเหมือนคायทั่วไป

4.1.5 ลวดโลหะผสมจํารูปที่ใช้ในการทดลอง

ลวดโลหะผสมจํารูป (สมบัติของวัสดุแสดงในภาคผนวก ก) ขนาดลวดก่อนดิ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.7 มิลลิเมตร มาดิ่งผ่านแม่พิมพ์ให้เป็นหน้าตัดเหลี่ยมขนาด 0.49 × 0.61 มิลลิเมตร มีอัตราการลดขนาดหน้าตัดลวด 22.32 % จากนั้นนำลวดโลหะผสมจํารูปหน้าตัดเหลี่ยมขนาด 0.49×0.61

มิลลิเมตร มาดึงผ่านแม่พิมพ์ให้เป็นหน้าตัดเหลี่ยมขนาด 0.41×0.56 มิลลิเมตร มีอัตราการลดขนาดหน้าตัดลด 23.18 % โดยประยุกต์ใช้การสันสะท้อนในแนวแกน

4.1.6 น้ำมันหล่อลื่นที่ใช้ในการทดลอง

การใช้สารหล่อลื่นจะเลือกน้ำมันที่ใช้ในการดึงลวดโลหะผสมจํารูป และพิจารณาจากงานวิจัยที่ทำการดึงลวดโลหะผสมจํารูป [1] เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ดังกล่าวแล้วงานวิจัยนี้จึงเลือกใช้สารหล่อลื่น 2 ชนิดคือ (ภาคผนวก ง)

- สารหล่อลื่นน้ำมัน ISO CUT 570-A ความหนืดที่ $40^{\circ}\text{C} = 45.62 \text{ mm}^2/\text{s}$
- สารหล่อลื่นของแข็ง sodium stearate มีจุดหลอมเหลวมากกว่า 200°C

4.1.7 ขั้นตอนการทดลองและบันทึกผลการทดลอง

ก. การบันทึกผลก่อนการทดลองดึงลวด

1. วัดความหยาบผิวของลวดก่อนดึง (ภาคผนวก จ)
2. วัดความแข็งของลวดก่อนดึง (ภาคผนวก จ)
3. วัดค่าความแข็งแรงดึงสูงสุดและเปอร์เซ็นต์การยืดตัวของลวดก่อนการดึง (ภาคผนวก ก)

ข. ขั้นตอนการทดลอง

ทำการดึงลวดโลหะผสมจํารูป โดยประยุกต์ใช้การสันสะท้อนในแนวแกน ก่อนดึงจะทำการลดขนาดปลายลวดโลหะผสมจํารูปด้วยการ Swaging แล้วจึงทำการดึงลวด โดยประยุกต์ใช้การสันสะท้อนในแนวแกน ในการทดลองทำการดึง 2 ขั้นตอนดังนี้

- 1.) ขั้นตอนแรกดึงผ่านแม่พิมพ์หน้าตัด 0.49×0.61 มิลลิเมตร โดยใช้ความเร็วดึง 10 มิลลิเมตร/นาที สารหล่อลื่นที่ใช้คือ โซเดียมสเตียเรทและ น้ำมัน Iso-cut 570A ซึ่งมีอัตราส่วนของ Iso-cut 570A: โซเดียมสเตียเรทเท่ากับ 1: 0.5
- 2.) ขั้นตอนสอง นำลวดจากขั้นตอนแรกดึงผ่านแม่พิมพ์หน้าตัด 0.41×0.56 มิลลิเมตร ที่ความเร็ว 10 มิลลิเมตร/นาที โดยใช้สารหล่อลื่นโซเดียมสเตียเรทและ น้ำมัน Iso-cut 570A ซึ่งมีอัตราส่วนของ Iso-cut 570A: โซเดียมสเตียเรทเท่ากับ 1: 0.5

ค. บันทึกข้อมูลและทดสอบสมบัติของลวดที่ผ่านการดึง

1. Tensile test

1. นำลวด SMA ที่ต้องการจะทดสอบ Tensile test มากำหนด Gage length ที่ขนาด 10 มิลลิเมตร

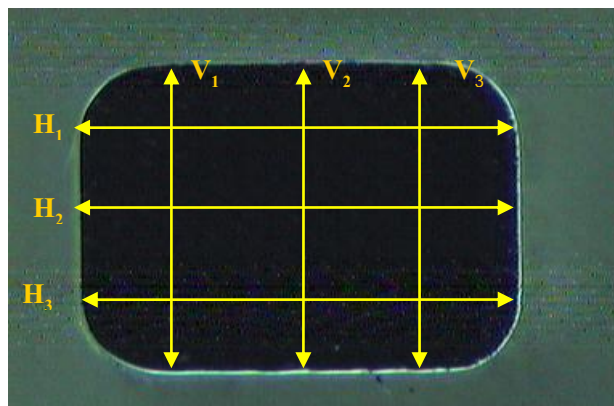
2. วางลวด SMA ให้มีทิศตั้งฉากกับแนวระดับของเครื่องทดสอบแรงดึงยี่ห้อ Tinius Olsen รุ่น H50KS แล้วยึดลวดติดกับเครื่องทดสอบแรงดึง
3. ใช้ความเร็วในการดึงลวดที่ 5 mm/min
4. ดึงลวด SMA ที่ทดสอบจนกระทั่งขาด
5. บันทึกผลค่า %Elongation และ Ultimate Tensile Strength

2. การวัดค่าความหยาบผิว (Roughness Test)

1. นำลวด SMA ที่ผ่านกรรมวิธีการดึงผ่านแม่พิมพ์มาวัดค่าความหยาบผิวลวด
2. ทำการวัดความหยาบผิวโดยใช้เครื่องวัดความหยาบผิวยี่ห้อ Kosaka laboratory รุ่น SE 1200
3. ทำการวัดความหยาบผิวของลวด SMA ในแนวรัศมีโดยมีค่า cut off เท่ากับ 0.08 มิลลิเมตร และระยะลากเท่ากับ 0.2 มิลลิเมตร ตามมาตรฐาน JIS94 โดยทำการวัดลวด 5 ครั้ง
4. หาค่าเฉลี่ยของค่าความหยาบผิวลวด
5. บันทึกค่าความหยาบผิวที่ได้

3. การวัดขนาดหน้าตัดของลวด

1. นำลวด SMA ที่หล่อเสร็จแล้วมาวางบนแท่นวางของกล้อง Optical Micro Scope
2. วัดขนาดหน้าตัดโดยใช้กล้อง Optical Micro Scope ทำการวัดหน้าตัดลวด ดังรูปที่ 4.7

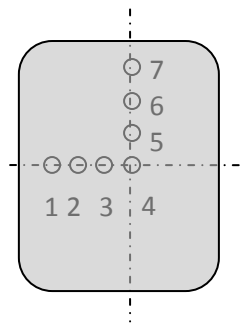

รูปที่ 4.7 ตำแหน่งการวัดขนาดหน้าตัดของลวด

3. นำค่าขนาดหน้าตัดที่ได้ทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยของแต่ละด้าน
4. บันทึกค่าขนาดหน้าตัดที่ได้

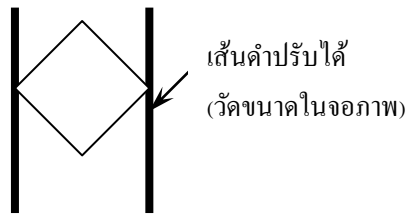
4. การวัดค่าความแข็งจุลภาค (Micro Hardness)

1. นำลวด SMA ที่ผ่านกรรมวิธีการดึงผ่านแม่พิมพ์ มาตัดให้ได้ความยาวประมาณ 1.5 เซนติเมตร
2. นำลวดที่ตัดแล้วมาทำการขึ้นเรือน
3. นำชิ้นงานที่ขึ้นเรือนแล้วมาทำการขัดให้ผิวมีลักษณะมันวาว
4. นำชิ้นงานมาวัดค่าความแข็งจุลภาค ด้วยเครื่องวัดความแข็งจุลภาค ยี่ห้อ Future-Tech รุ่น FM-700e โดยมีเงื่อนไขดังนี้
  - การติดตั้งกล้องจุลทรรศน์จะต้องมีให้มีการสันสะท้อนได้
  - การให้แรงกดจะต้องสม่ำเสมอโดยให้ความเร็วต่ำกว่า 20 ไมโครเมตร/sec
  - ให้เวลาแซนผิวงานเท่ากัน เมื่อต้องการเปรียบเทียบค่า
  - มีกำลังขยายและมีแสงสว่างเพียงพอในการวัดเส้นทแยงมุมรอยกด
5. เพื่อให้อ่านค่าได้แม่นยำจะเลือกใช้สเกลค่าแรง 300 gf.
6. ยึดชิ้นงานบนปากจับให้ตั้งฉากกับหัวกด
7. หมุนเลนส์ให้เลนส์ขยาย 100 เท่า ส่องดูชิ้นงาน + ปรับโฟกัสให้ชัดเจน
8. หมุนเลนส์ให้เลนส์ขยาย 400 เท่า ส่องดูชิ้นงาน + ปรับโฟกัสให้ชัดเจน
9. กำหนดระยะกดจากตำแหน่งนอกสุดผ่านจุดศูนย์กลางเป็นระยะเท่าๆ กัน 7 ตำแหน่งดังรูปที่ 4.8

รูปที่ 4.8 ตำแหน่งของจุดกดวัดความแข็ง

10. กดปุ่มให้หัวเพชรกดชิ้นงาน
11. หลังจากกดเสร็จแล้วให้ปรับหมุนปุ่มวัดขนาดเส้นทแยงมุมรอยกด ดังรูปที่ 4.9 ให้ทั้งสองเส้นจรดมุมเหลี่ยมพอดี กดปุ่ม READ จะปรากฏค่าตัวเลขความแข็งจากค่าเส้นทแยงมุม จะเป็นค่าความแข็งจุลภาค HV บนจอ DATA

รูปที่ 4.9 การวัดขนาดเส้นทแยงมุมรอยกดบนจอภาพ

12. บันทึกค่าความแข็งจุดภาพของลวดที่ดึงผ่านแม่พิมพ์เทียบกับลวดคัดพื้นจริง

4.1.8 วิเคราะห์ผลการทดลองและสรุปผลการทดลอง

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการทดลองทั้งหมด โดยเปรียบเทียบผลของการใช้การสั้นสะเทือน กับไม่ใช้การสั้นสะเทือน

4.2 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

4.2.1 เครื่องทดสอบแรงดึง (Tensile testing machine)

เครื่องทดสอบแรงดึง ยี่ห้อ Tinius Olsen รุ่น H50KS

รูปที่ 4.10 เครื่องทดสอบแรงดึง

4.2.2 เครื่องวัดความแข็งจุลภาค (Micro vickers hardness test)

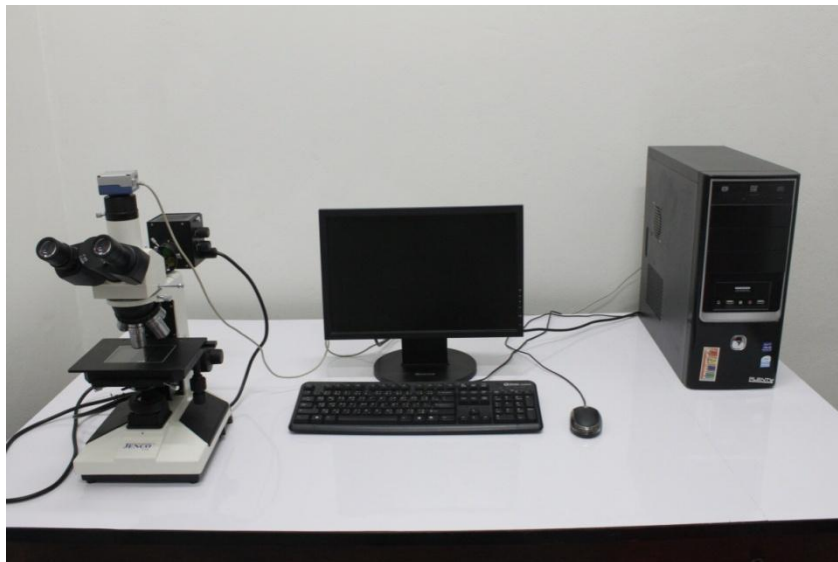
เครื่องวัดความแข็งจุลภาค ยี่ห้อ Future-Tech รุ่น FM-700e ใช้วัดความแข็งของผิวลวด

รูปที่ 4.11 เครื่องวัดความแข็งจุลภาค

4.2.3 กล้องจุลทรรศน์ (Optical microscope)

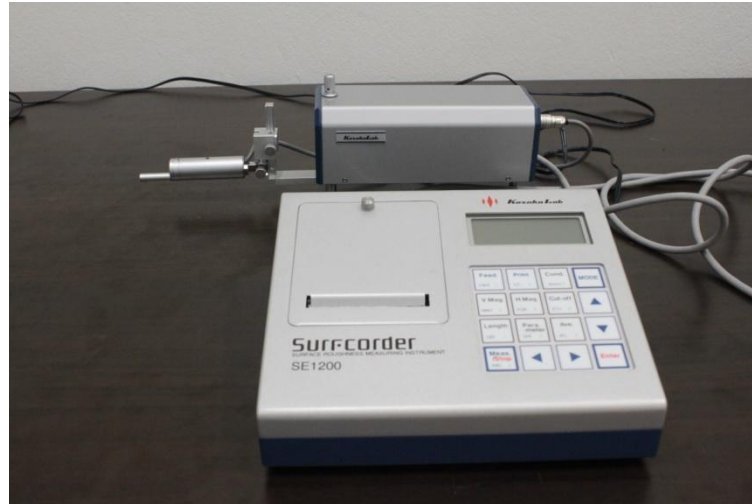
ชุดกล้องจุลทรรศน์ใช้ในการถ่ายภาพหน้าตัดของลวดโลหะผสมจํารูป ประกอบด้วยกล้องจุลทรรศน์ ยี่ห้อ JENCO และชุดคอมพิวเตอร์ซึ่งใช้โปรแกรม Imaging-Pro

รูปที่ 4.12 ชุดกล้องจุลทรรศน์

4.2.4 เครื่องวัดความหยาบผิว (Surface roughness measuring device)

เครื่องวัดความหยาบผิว ยี่ห้อ Kosaka laboratory รุ่น SE 1200

รูปที่ 4.13 เครื่องวัดความหยาบผิว

4.2.5 เตาอบ (Heat treatment furnace)

เตาอบหลอดโลหะผสมจำรูปยี่ห้อ CHAVACHOTE รุ่น L9/12PS ใช้อบหลอดโลหะผสมจำรูป

รูปที่ 4.14 ภาพแสดงเตาอบ

4.2.6 เครื่องขัดอัตโนมัติ (Automatic polishing machine)

เครื่องขัดคูมินาฮีหือ Struers รุ่น LaboPol-21

รูปที่ 4.15 เครื่องขัดอัตโนมัติ

4.2.7 เครื่องขึ้นเรือนแบบร้อน (Hot mounting presses machine)

เครื่องขึ้นเรือนแบบร้อนยี่ห้อ Huayin รุ่น XQ-2B

รูปที่ 4.16 เครื่องขึ้นเรือนแบบร้อน

4.2.8 ดิจิตอลไมโครมิเตอร์ (Micrometer digital)

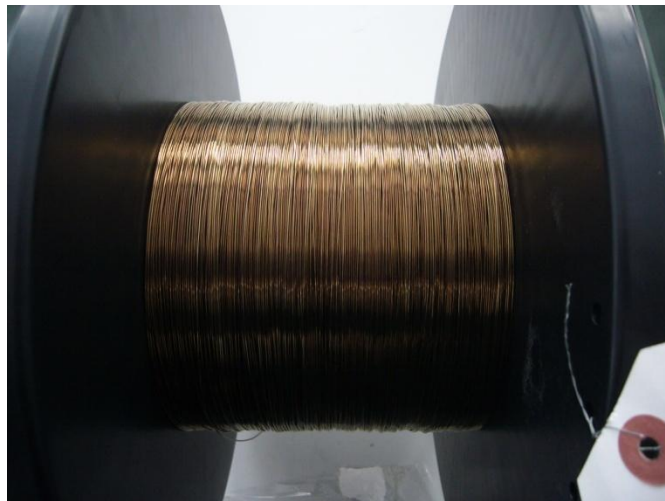
ไมโครมิเตอร์แบบดิจิตอล ยี่ห้อ Mitutoyo ความละเอียด 0.001 มม. ใช้วัดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลวด
หลังดึง

รูปที่ 4.17 ไมโครมิเตอร์แบบดิจิตอล

4.2.9 ลวดโลหะผสมจำรูป

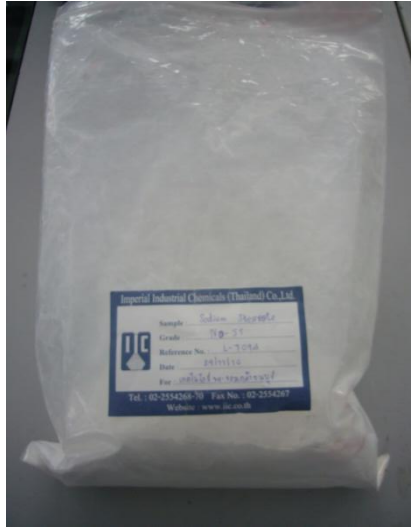
ลวดโลหะผสมจำรูป ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.7 มิลลิเมตร

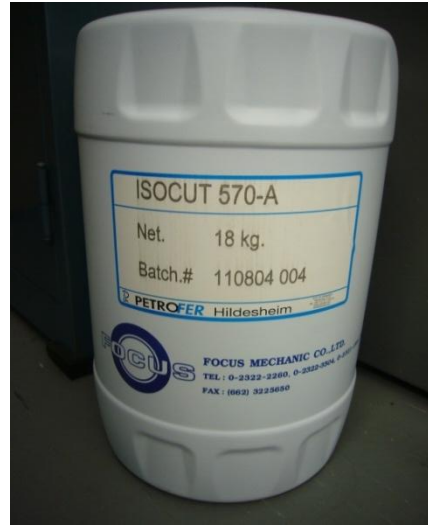
รูปที่ 4.18 ลวดโลหะผสมนิเกิล-ไทเทเนียม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.7 มิลลิเมตร

4.2.10 สารหล่อลื่น

ใช้สำหรับลดความเสียดทานระหว่างลวดและผิวแม่พิมพ์ในระหว่างการทำการทดลองดึงขึ้นรูปลวดจริง เป็นชนิดผง (Sodium stearate) ของบริษัทอิมพีเรียล อินดัสเตรียล เคมีคัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด และชนิดน้ำมัน (ISO CUT 570-A) ของบริษัท โฟกัส แมคคานิค จำกัด

(ก)

(ข)

รูปที่ 4.19 สารหล่อลื่น (ก) โซเดียมสเตียเรท (ข) น้ำมัน ISO-CUT 570A